

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою підприємства „Трансшип“ у вигляді товариства з обмеженою відповідальністю щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
15 січня 2019 року
№ 4-1(І)/2019

Справа № 3-426/2018(6961/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою підприємства „Трансшип“ у вигляді товариства з обмеженою відповідальністю щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Підприємство „Трансшип“ у вигляді товариства з обмеженою відповідальністю (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам другій, третій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 55, статті 64, частині третій статті 124, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Частиною третьою статті 309 Кодексу встановлено, що скарги на ухвали слідчого судді, крім тих, що передбачені частинами першою, другою цієї статті, оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

Відповідно до частини четвертої статті 399 Кодексу суддя-доповідач відмовляє у відкритті провадження лише, якщо апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку, або судові рішення оскаржене виключно з підстав, з яких воно не може бути оскарженим згідно з положеннями статті 394 Кодексу.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Адвокат Бурякова М.Є., діючи від імені і в інтересах Товариства, звернулася до суду зі скаргою на дії та бездіяльність посадових осіб Приморського відділу поліції у місті Одесі Головного управління Національної поліції в Одеській області при внесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань про вчинене кримінальне правопорушення, передбачене частиною третьою статті 332 Кримінального кодексу України. Слідчий суддя Приморського районного суду міста Одеси ухвалою від 25 червня 2018 року у задоволенні вказаної скарги відмовив.

Не погоджуючись із вказаним рішенням, адвокат Бурякова М.Є., діючи від імені і в інтересах Товариства, оскаржила його до апеляційного суду Одеської області, який ухвалою від 6 липня 2018 року відмовив у відкритті апеляційного провадження у зв'язку з тим, що апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку.

Вважаючи ухвалу слідчого судді Приморського районного суду міста Одеси від 25 червня 2018 року та ухвалу апеляційного суду Одеської області від 6 липня 2018 року незаконними, необґрунтованими та такими, що прийняті в результаті неправильного застосування норм матеріального права, порушення норм процесуального права, адвокат Поляновський В.Г., діючи від імені і в інтересах Товариства, оскаржив рішення суду апеляційної інстанції до Верховного Суду.

Верховний Суд ухвалою від 27 вересня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою адвоката Поляновського В.Г., який діяв від імені і в інтересах Товариства, на ухвалу апеляційного суду Одеської області від 6 липня 2018 року. Верховний Суд, мотивуючи свою відмову, погодився з висновком суду апеляційної інстанції, згідно з яким ухвала слідчого судді Приморського районного суду міста Одеси від 25 червня 2018 року не входить до переліку ухвал, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку, та застосував, зокрема, частину третю статті 309, частину четверту статті 399 Кодексу.

Товариство наголошує, що у вказаних положеннях Кодексу запроваджено процесуальні обмеження, які „непропорційно посягають на саму сутність права на доступ до суду“, суперечать законодавству, „роз'ясненням Конституційного суду України“, практиці Європейського суду з прав людини.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Товариство лише висловлює незгоду з рішеннями судів у його справі, цитує окремі приписи Конституції України, даючи їм власну інтерпретацію, зазначає окремі положення законів України, міжнародно-правових актів, посилається на юридичні позиції Конституційного Суду України та наводить практику Європейського суду з прав людини, а тверджень щодо неконституційності положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кодексу не обґрунтувало.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд

України“, тому є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою підприємства „Трансшип“ у вигляді товариства з обмеженою відповідальністю щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 309, частини четвертої статті 399 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**